

੧੬

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਨੰਦ
ਜੀ

ਅਰਿਮਨੁਸਰ

ਭਈਗੁਰਮੁਖਸਿੰਘਗੁਰਮੁਖੀ

ਪ੍ਰਸੂਕੇਟਾਲਾ ਸੀਮੀਮਤਸਜੀ

ਭੈਰਵੇ ਰਈਰਦਿਰਮੇ ਛਪਾ॥

੧ ਰਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ। ਅਥਾਵਿਚਾਰਮਾਲਾਮਨ
 ਸਪੁਰੀਕ੍ਰਿਤਾਸਿਪਸਤੋ। ੬੦ ਨਮੋਨਮੋਸ਼ੀਰਾਮਸੁਸ ੧
 ਰਚਿਤਮਨੰਦਰੁਪਾਜਹਲਨੇਜਗਸੁਪਨਵਤਨਯੋ
 ਕੁਮਤਮਕੁਪਾ। ੧ ਰਾਮਮਾਯਾਸਤਿਗੁਰਦਾਸਾਪਸੀ
 ਗਲਬੋਇ। ਤਬਪਾਟਿਜਾਨੈਕਕੁਰਹਿਯੋਬਿਖੇ
 ਰਸਭੋਇ। ੨ ਪਰਾਬੰਦਨਮਨੰਦਪਤਕਰਸੀ
 ਦੇਵਮੁਰਗਾਵਿਚਾਰਮਾਲਬਰਨਨਕਰੋਮੈਨੀਲੁ
 ਰਿਧਾਗਵਾਂਕਿਮੈਨ। ਯਹਮੇਮਮਯਹਨ
 ਹਮਮਸਭਾਧਿਕਲਪੁਭਏਛੀਨਾਪ੍ਰਮੰ
 ਤਮਪੁਰਨਸਕਲਜਾਨਮੋਨਤਾਲੀਨ। ੪।
 ਗੁਰਉਸਤਤਾਮਾਤਤਾਤਕਾਤਸੁਹਿਰਦਇਸਟਏ
 ਵਨਿਪਪਨਾ। ਅਨਾਬੋਸਗੁਰਸਭਤੇਅਪਿਕਦਾ
 ਨਗਿਯਾਂਨਵਿਗਿਯਾਂਨ। ੫ ਪਰਾਟਪੁਹਿਮਗੁਰ
 ਸੁਰਦੁਤਜਨਮਨਨਲਨਪਕਾਸਾ। ਅਨਾਬਕਮੋ
 ਦਨਾਬਿਮੰਖਜਨਕਬਹੁਨਹੈਤਹਲਾਸਾ। ੬ ਏਰਤ
 ਸਤਿਗੁਰਮਾਯਾਕਰਮੋਹਨੰਦਸੈਵੰਤਾ। ਜਾਗਿਯੋ
 ਰਿਯਾਨਲੋਚਨਖੁਲੇਸੁਪਨੋਭਰਮਾਧਿਸਰੰਤਾ। ੭

੧੦੦ ਧਨੁ ਮਲਗੁ ਸਿਓ ਕੇ ਦਲਹੈ ਬਿਨਸੁ ਨਾ ਕੇ
 ਹਰਬਖਸ਼ਿਓ ਨਿਰਬਖਸ਼ਿਓ ਕੁਪਾ ਮੰਗਾਨਾ ੫॥
 ਪੁਰਾਣ ਮਦਨ ਕਰਨ ਨ ਦਰਤ ਨਾਗਿ ਆਨੁ ਬਿ
 ਗਾਨਾ ਬਚਨ ਨ ਹਰਤ ਨ ਪਰਸਤੈ ਮੰਗ ਹਰਤੁ
 ਜਾਨਾ ੬॥ ਸਰਦਰ ਸਾਮਾਦਰ ਸਾਜਿਓ ਤਾ ਮਗਨ
 ਉਦੇਤਾ ਤੈ ਸੋਗ ਰਪਰਸਾਦ ਤੇ ਮਨ ਭਵਨਿ ਰਮਲ
 ਰੋਤਾ ੧੦॥ ਜਿ ਮੰਚੇ ਦਹਿਲ ਹਚੇ ਦੁਸਾ ਮੰਦਿ ਦੁਤ
 ਤਿਹ ਕਾਲਾ ਕੁਰਮ ਖਨਿ ਰਖਤੁ ਸਿਖ ਕੇ ਅਨਭਵੁ
 ਤਾ ਬਿਸਾਲਾ ੧੧॥ ਸਿਖ ਬਚਨਾ ਹੋਸਰ ਨਾਗਤ ਰਵੇ
 ਸੀਗੁ ਰਵੇ ਨਾਇ ਪਾਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਪ ਬਿਦੇ ਚਰਨ
 ਹਰੁ ਕਰਨ ਉਰਸਾਲਾ ੧੨॥ ਮਨਾਥਾ ਅਤ ਸੇਵੁ
 ਰੂਪਿ ਦੇਖ ਸੀਸਾਗ ਬੂਤ ਤਿਹੋ ਕੁਦ ਸਿਪ ਮੇ ਮੇਹਿ ਕਰ
 ਪੁਰਖਾਗ ੧੩॥ ਆਸਾ ਤੇ ਸੁਚਿਤ ਬਹੁ ਦੇਗੁ ਏਵੁ
 ਰਮਾਹਿ ਸਿਦਿਹ ਵਿਹਿ ਬਿਪ ਹੋਇ ਮਾਹਿ ਦੇਸਿ ਮਤ
 ਕੋਧਾਹਿ ੧੪॥ ਕਬਹੂੰ ਸਮਤ ਪਰਕਾਸਿ ਤਬ ਬਹੁ
 ਮਤ ਅਪੀਨਾ ਬਿਭਨਾ ਹੀ ਕੇਵੰਤ ਜਿਉ ਰਹਤ ਸਦਾ
 ਅਤਿ ਦੁਨੀ ੧੫॥ ਨਦੀਆ ਸਾਸੁ ਕਾ ਅਸੁ ਭੁਤ ਟਰ
 ਰੀ ਮਨੋਰਥ ਨੀਹ ਤਿਸਨਾ ਅਮਿਤ ਤਰੰਗ ਨਹ ਭੁਦ
 ਰ ਭਰਮ ਹੀ ਭੀਗਾ ੧੬॥ ਗਾਗਾ ਦੇ ਕਜਲ ਜੰਤ ਬਹੁ

ਚਿਤਾ ਪਬਲ ਪਰਦਾਹਾ ਪਿਤਤਰ ਹਰਦੀਤ ਰਵਤਹਿ ੨
 ਬੇਪਤ ਮੇ ਮਨਾ ਮਾਹਾ ੧੭॥ ਪਦਲ ਯੁਗਲ ਸੁਕਾ ਅਸ
 ਤਗਜ ਭਿਰਤ ਸਰੋਸ ਬਛਾਇਆ ਅਪ ਨੀਕੁਲਾ ਮਨ
 ਬਹਿ ਪਰਿਓ ਮਧਤਿਹਾ ਆਇ ੧੮॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਮਨ ਬਿਰ
 ਗਾਹੀ ਸਮਸੁ ਯੋ ਸੇਧੈ ਤਾ ਜੈ ਸੇ ਮਰ ਕੁਟ ਬਿਰਛ ਪ
 ਕਬਹੂੰ ਨ ਠਾਏ ਰੋਤਾ ੧੯॥ ਚਲ ਦਲ ਪੰਤੁ ਪਤਾ ਕਪਟ
 ਮਨ ਕਛ ਮਾਥਾ ਕੂਤ ਦੋਪ ਦੋਪ ਕਸਿ ਖਾਜਿ
 ਨ ਬਿਰਤ ਅਨਾਥਾ ੨੦॥ ਸਾਹਜ ਸਭਾਇ ਮਕਾਸ ਕੋਧਾ
 ਵਖਰ ਪਚਲੀਤਾ ਚੰਚਲ ਸਤਹ ਮਨਾ ਦੇਕ ਮਨੁ ਰ
 ਤ ਬਿਖੇ ਕਰੇਤਾ ੨੧॥ ਜਗਸਾ ਚੰਮਿ ਥਿਆ ਵਿਧੇ ਗੁ
 ਓਤ ਜਿਨ ਹੰਗਤਾ ਗਹਿ ਚੁਚੀ ਪੁਰ ਸਰਪਾ ਜਿਉ ਓਗ
 ਲਤ ਬਨਤ ਨ ਖਾਤਾ ੨੨॥ ਸੀਗੁ ਰਵਾਚਾ ਸਦਾ ਪਾਨ
 ਗਰ ਕਰਤ ਹੈ ਵਾਯੁ ਗਤ ਕਰ ਬੈਲਾ ਮਮ ਬਚਨ ਨ
 ਮੰਗਾਨੁ ਆਪਤ ਵਾਕਾ ਮੰਡਲਾ ੨੩॥ ਨਹ ਸੀਸੈ ਮ
 ਨਹੈ ਚਪਲ ਦੁਹਿ ਕਰ ਗਤ ਮਤ ਆਹਾ ਗੁਰ ਸੁਰਤ
 ਸੁਪ ਅੰਗਿ ਆਸ ਕਰਨਿ ਹਚਲ ਕੀ ਜਤਤਾਹ ੨੪॥
 ਸਿਖ ਬਚਨਾ ਹੀ ਬਿਖਈ ਅਤ ਅਜਿਤ ਮਨ ਮੋਹਨ
 ਹੋਤ ਅਕ੍ਰਿਸਾ ਤੰਤੋ ਪਕਤੁ ਮਪਦ ਸਰਨ ਹਰ ਕ

ਖਉਤਮਸੀਧਕੋਜੋਕੁਹਤਨਿਜਸੇਇ। ਸਗਕੀ
 ਇੰਛਤਮਚਿਓਤਉਸਤਸੀਗਕੋਇ। ੨੬। ਸ੍ਰੋ
 ਸ੍ਰੀਗਰਪਰਮਾਦੇ। ਮਾਲਮਸਰਦੁਸਰਦੁਉਦਾ
 ਮਤਿ। ਜਨਮਲਾਬਉਰਸਾਭਕ੍ਰਿਪਾਕਰਤਚੁਹ
 ਹਰਿਓ। ੨੭। ਇਤਸ੍ਰੀਦਿਚਾਰਮਾਲਸਿਖਸੀਕਤਕਲੇਸਸੁਛੇਦਮਤਸੀਤਾਰੁਖਵਏਹ। ੨੮। ਸ੍ਰੀਸੇਬੇ
 ਸਿਖਸੇਬਿਸਮਾਮ। ੧। ਸਿਖਬਚਨਾਦੇਹਗਾ। ਕੋਦਨਹਕਰਸਕੇਲੰਛਨਸੀਤਮਹੀਤ। ਪਸੀਬੇਦਕੋ
 ਪਾਕਰਸਾਧਕੇਲੰਛਨਸ੍ਰੀਗਰਦੇਵਾਨਾਂਹਨਿਰਖਹੀ
 ਮਾਪਨੋਕੋਰੁਲੀਬਿਸੇਦਾ। ੧। ਸ੍ਰੀਗਰਸਾਧਕੇ
 ਬਰਨਨ। ਮਤਿਕ੍ਰਿਪਾਲਨਹੀਵੇਹਉਤਸਾਹਨਸੀ
 ਤਸਾਹ। ਸਮਦਮਮਾਦਮਕਾਮਮੱਤਮਿਦਲਸ
 ਉਪਕਾਰ। ੨। ਮਾਤਮਚਿਤਜਮਨੀਹਸੁਚਨੀ
 ਚੰਨਗੀਭੀਗ। ਮਪਰਮਤਮਤਸਰਹਤਮਨ
 ਸਾਂਤਸੁਪਿੰਗ। ੩। ਜਿਤਖਟਗਫੁਪ੍ਰਿਤਮਾਨਕਵਦ
 ਦਿਮਾਮਪਮਾਲਸਤਪਰਤਤਿਮਨੀਤਗਤੁ
 ਦ੍ਰਾਂਸੀਲਨਿਧਾਨ। ੪। ਉਸਤਤਨਿਵਾਮਿਤ੍ਰਰਿਪ
 ਖਵਖਉਚਮਰਨੀਚਥੇ। ਧੁਹਮਾਤ੍ਰੇਦਮੀਮ
 ਰਲਕੀਚਨਕਾਚਨਕੀਚਾਪ। ਸਮਦਰਸੀਸੀਤ

ਰਜਗਾਚਿਦਬਪਨਿਰਹੀਕਾਰ। ੫। ਸਰਬਮਤਰ
 ਨਿਰਕਲਪਮਨਤਿਮਨੀਮਤਸੀਤਮਾਈਸਦਰ
 ਸਾਬਿੰਗਮਨਬਲਜਾਨਤਬਿਪਮਰਮੇਖ। ੧। ਤਨਮ
 ਤਗਤਮਾਨੰਦਮਜਗਦ੍ਰਤੀਤਨਿਸਪੇਗਾਬਿਰਾ
 ਮਤਸੀਤਾਰੁਖਵਏਹ। ੨੮। ਸ੍ਰੀਸੇਬੇ
 ਵਛੁਸੀਤਪਤਾਪਕਰਤਾ। ੨੯। ਸਤਸੰਗਮਹਿਮਾ।
 ਸਤਸੰਗਤਨਿਜਕਲਪਤਰਸਕਲਕਾਮਨਦੇਤਾ
 ਮਿਸਤਰੁਪਬਚਨਕਹਤਿਹਤਾਪਹਰਲੇਤਾ। ੩੦।
 ਪਗਬੇਦਨਤਨਮਪਹਰਨਤਿਰਥੇਪਦਵੇਦਿ
 ਸੀਗਾਖਵ੍ਰਿਤਸਾਂਤਕਰਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮਪਵ੍ਰੋਇ
 ੧੧। ਸਤਸੰਗਤਸੁਖਸੀਪਦਰਮਕਤਨਿਜੋਵਦਲ
 ਮਾਸੇਪਰਮਮਗਾਪਮਤਕੋਪੈਠਮਨਦਲਮਲ। ੧
 ੨। ਸਤਸੰਗਤਸੁਖਪਲਕਜੋਮਕਤਨਤਾਹਸਮਾਨ
 ਧ੍ਰੁਹਮਾਵਕਾਇਦ੍ਰਾਦ੍ਰੁਨਿਪਟਮਲਪਟੇਜਾ
 ਨ। ੧੩। ਜਗਤਮੋਹਫਾਸੀਮਜ਼ਰਕਟੇਨਮਨ

ਉਪਾਇ। ਜੋ ਨਿਜ ਸਤ ਸੰਗਤ ਕਰਤ ਸਹਸਰ। ਬਿਵਿਅਸ ਰੈ ਪਾਵੈ ਪਨੈ ਜੁ ਕੋਇ। ਸਤਸੰ ੪
 ਤੋਹਿ ਯੋਇ। ੧੪। ਕਾਂ ਮਧੇ ਨ ਅਰਕ ਲਪਤਰ। ਗਤਿ ਨ ਏਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨੁਭਵ ਲੋਇ। ੨।
 ਜੋ ਸੇਵਤ ਫਲ ਹੋਇ। ਸਤ ਸੰਗਤ ਫਿ ਨ ਏਕੈ। ਕਿਸੇ ਮੇਰ ਕੋਲ ਸਕਿਸ ਕਤਰਤ ਰੇਹੀਤ। ਸਤ
 ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਸੋਇ। ੧੫। ਪਾਰਸ ਮੇ ਅਰ ਸੰਤੋ। ਸੰਗਤ ਗਿਰ ਮਲੇ ਸਮ ਸਤਤ ਰਮੈ ਕਰੀਤ। ੨੨।
 ਬਰੇ ਅੰਤ ਰੇ ਜਾਨ। ਦੁਹੁ ਭੋਗ ਕੀ ਚਨ ਕੇ ਰੇ। ਸਬਤ ਦੁਆਰ ਪਾਲ ਕਚਤ ਰਸ ਮਸਿਤ ਪਾਵੈ
 ਕਰਹੈ ਮਾਪ ਸਮਾਨ। ੧੬। ਬਿਪਦ ਤਜਗ। ਠਾਰਾ ਚੁਥੈ ਸਤ ਸੰਗਤ ਪਰਮ ਮਹਾ ਪ੍ਰਜਨਿ
 ਰਤ ਸਦਾ ਜੋਇ ਜਉ ਤਮ ਰੋਤ। ਸਾਪਨਿ। ਰਪਾਗ। ੨੩। ਸੁਕਤ ਕਰਤੁ ਬਿਪਨ ਹਰਤੁ ਬੁਝ
 ਟਚ ਲਜਾਤ ਹੀ ਸੋਫਲ ਪਗ ਪਗ ਹੋਤ। ੧੭। ਸਤ ਨ ਲਗ ਰੁਚਾ। ਪੇਯ ਹੋਵੈ ਉਪਾਇ ਕਰ ਸਤ
 ਦੁਆਰਾ ਦਵੈ ਪਰਮ ਸਤ ਸਪਤ ਪਸਿ। ਸੰਗਤ ਕਰਤੁ ਬਾਰ ੨੪। ਅੰਤ ਪਰਮ ਜੋਤ ਕਸਰ
 ਮਦਾਂ ਨ ਜੋਪ ਪਤ ਇਨ ਸਭ ਨ ਤੈ ਸੋ ਸਤ ਸੰਗਤ। ਤਮਾਹਿ ਸੁਕਾਂ ਮਸਰੁ ਪਾਸਾਪਨ ਗਿਆਨ ਉਦੈ
 ਪਮਾਨ ੧੮। ਤੀਰਥ ਗੰਗਾ ਦਿਕ ਸਭ ਕਰ। ਤੋਹੈ ਸਤ ਸੰਗਤ ਅਨੁਪਾਰ ਪਾਸੁ ਤਿਸਿ ਮਤਿ ਸਿ
 ਹੋ ਸੇਵੈ ਜੋ। ਸੋ ਕੇਵਲ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇ ਪਾਵੈ। ਮੁਖਿ ਯੋ ਸਤ ਸੰਗਤ ਲਗ ਸਾਰਾ। ਅਨਾਥ ਮਿ
 ਲੇਵੈ ਜਾ। ੧੯। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਦੇਵਾ ਸਕਲ ਇਤ ਸੰਗਿ ਦੇਵਾਰ ਮਾਲਾ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਮਾਦ
 ਤਿਨ ਕੇ ਲੋਫਲ ਹੋਤ। ਸੋ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇ। ਚੰਦਿ ਸੁਆਮੀ ੨। ਸਿਖ ਬਚਨ। ਦੇਹ ਗਾਥਿ
 ਹਜ ਬੇਗ ਹੋਤ ਉਦੈਤ। ੨੦। ਬੇਦਾ ਦਿਕ ਬਗਵਨ ਗੁਣ ਸਾਪਕੇ ਮੇ ਜਾਨੈ ਨਿਰਪਾਰਾਨਿ

ਰਪੇਖਕਸੰਕਲਪਗਤਹੈਸੁਖਸੰਪਾਅਪਰ
 ਹੋਕਾਮੀਦੇਸਮਤਚਿਤਮੋਹਨਾਅਵੇਬੁਝਾ
 ਜੇਹਿਤਉਪਦੇਸਕੀਪਰੈਗੈਲਨਿਯਮੁਤਾ
 ਸੀਗਰੇਵਾਚਾਕਹਤਸੈਤਜੇਸਹਜਹੈਬਾਤ
 ਤਰਚਿਬੈਲਤੇਤੈਤਨਾਅਪਹਰਨਬਾਇਕ
 ਰਸਖਦੈਨਾ੩ਬੈਲਤਸਹਜਸਭਾਇਜੇਬਚ
 ਮੈਨਹਰਸਿਤਾਸਪਤਕੁਮਕਾਰੀਆਨੰਦੀਤਿ
 ਹੁੰਮੇਵਰਸਿਤਾ੪।ਸਿਖਬਚਨਾਭਿਭਗਵਨੋਦੈਨਦਿਨਸਰਸਸਹਿਤਾ੧੦।ਦੁਜੀਕੀਰਿਬਿ
 ਦੁਖਤਾਮਤਮੈਰਨਕਛੁਸੁਹਾਇ।ਸਪਤਕੁਮਕਾਰੀਉਪਲਿਯੋਤਤਬਿਚਾਰਾ।ਇਕੀਤਹੈਸੋਪ
 ਸੰਕਾਰਯਾਨਕੀਕਹਯੋਮੈਸਮਸੁਹਾਇ।ਪਾਸੀਨਲਗਯੋਕੋਹੀਕੋਸੈਸਭਾ੧੧।ਤਨਮਾਂਨਸਾਸੁਤਿਸ
 ਰੇਵਾਚਾ।ਸੁਭਾਇਛਾਸੁਦਿਚਾਰਨਤਨਮਾਨਾਰੀਮਨਕੋਪ੍ਰਤਿਮਹਾਰਥਿਰੇਦ੍ਰੋਸੁਪਸਰਪ
 ਸੁਹੋਇ।ਸਤਵਾਪਤਿਅਸੈਸਕਤਪਦਾਰਥਕੀਰਾਖੇਨਿਤਸੰਗਰਾ।੧੨।ਚਤਰਥਸਤਵਾ
 ਅਭਾਵਨਿਸ਼ੇਇ।੬।ਤੁਰੀਯਾਸਪਤਮਕੁਮਕਾਰੀਅਨਭਵਉਦੇਅਭੰਗਾ।ਅਤਮਜ
 ਕਹੈਸਿਖਯਹੰਨਰਪਾਰਾਜੈਕਛਾਮਬੈਲਗਵਰਸਿਓਭਲੈਲਿਓਮਪਾਸੀਪਤਰੰਗਾ੧੩
 ਸੇਕਰੈਬਰਨੈਸੋਪਰਕਾਰਾ।੨।ਸਿਖਬਚਨਾਛੁਟਿਓਤਨਮਭਮਾਨਜਬਨਿਸਚੈਕੀਪੀ

ਸਰੂਪਾ ਅਸੀਸ ਕਤ ਯਹੁ ਮਰੂਪੰ ਚੁਮ ਮਰੂਪੰ ਮੇਰਗਤਾ ਅਸਕਤਤ ਸਿੰਘਾਰਾ ਮਤਗਰੀ ੬
 ਅਨੁਪਾ ੧੪। ਕਰੋਪਚਾਰ ਬਬੁਲੈ ਸਰੂਪੰ ਚਿਤਾ ਚਿਖਵਤ ਚਿਖੇ ਚਿਸਾਰ ਕਰਗਰਾ
 ਇਮਭਾਵਾ ਯਹੁ ਪਚਾਰ ਬਾਨ ਕੁਦਨਿ ਖਸੁਦੈ ਖਾਅਤਿ ਤੁ ਤੁ ਤਿਅਾ ਅਤਿ ਖਿਅਾ ਜੇਜਾਨਨ
 ਕੁਮਲਖਾਵੁ ੧੫। ਕੁਦਾ ਕੁਦਨ ਤਹਾਂ ਕਰੁਨ ਪਰਕਰਤ ਪਤਿ ਅਪਿਕਾਇ। ਤੇਸਠਾ ਅਤਮਤਮੀ
 ਮਤੁਰੀਯਾ ਮਾਗਿ। ਮੇਤੁਤਹਾਂ ਨਲਿਕੁਦੈ ਕਹਾਂ ਅਦਜਗਾ ਖਿਸਾਪਰੀ ਨਰਕਾਇ। ੪। ਅਸਥਾ
 ਹੀਕਰਾਨਹਿ ੧੬। ਮੇਰਠਾ ਪਗਟ ਕਰੀ ਗੁਰਾ ਅਰਗੁਪਰਤੁ ਕਕਸਮਲਨ ਖਸਿਖਪੁਰਾਨਿ
 ਕੇਦਸਪਤ ਕੁਮਕਾਗਿਅਾਨੁ ਕੀ। ਨਾਥਲੇ ਰਗੁਟਾ ਅਸੁੰਕੁ ਮਲਿਨਤ ਨਤਿਅਾ ਗਾਮਾਗਿ
 ਨਿਜੇਕੇਦ ਚਿਤੈ ਕੇਰੇ ਚਿਕਾਰਜੇ ੧੭। ਇਉਂ ਚਿਤਾ ਪਾਅਹਿ ਚਿਖਤ ਨਕਦੇ ਚੁਛੈ ਯਹੁ ਚਿਤ
 ਸੀਦਿ ਚਾਰਾਮਾ ਲਾਗਾਨੁ ਕੁਮਕਾਸਾਪਤਿ। ਫੁਤ ਚੁਛੈ ਚਾਇ। ਗਿਯਾਨ ਪਿਅਾਨ ਪੁਨਪਾਟੁ
 ਤੀਯੋ ਚਿਸਾਮਾ ਤੁਸਿ ਖਬਚਨ ਦੇਹਗਾ। ਕੁਰੇ ਲੇਤ ਮੁਲਾਤੁ ਖਾਇ। ੬। ਮੇਥਨ ਅਸਟਪਕਾਰ
 ਨੇਮੇਜਾਨਿ ਯੋਕੁਲੇ ਸਪਤ ਕੁਮਕਾਗਾਨਾਨਿ। ਯਹੁ ਨਾਥ ਕਹਿਓ ਸੁਤਿ ਚਾਇ। ਇਨਤੇ ਨਿਜ ਚਿ
 ਲਗਾਨੁ ਉਚੈ ਤਵੇ ਸਾਪਨ ਕੈਨ ਪਮਾਸਾ ੧੮। ਫੁਲਿਮਰ ਫੁਰੀਰਤ ਨ ਚਿਤਦਤ ਬਾਤ ਇਕਤ
 ਕੁਗਵਨਤਿ ਮਰਨਾਸੇ ਨਹਿ ਕਹਿਓ ਖਬਕੀ। ਚਿਛੈ ਸਿਕਲ ਪਪਾਤ ਨ ਪੁਨਪਾਪਤਿ ਅਸ
 ਤਾਪੁਰਨਾਗਿਯਾਨ ਉਚੈ ਚਿਨਾਹਿਓ ਕੁਰਮਨ। ਟਕੀਤਾ ੮। ਸੁਤਿ ਮੀਨਿ ਚਾਤੇ ਕਰੇ ਮਨੇ ਮੇਰ
 ਜਾਤਾ ੨। ਸੀਗੁਗਰਿਯਾਨ ਸਾਪਨ ਕਹਤ ਹੈ। ਨਿਮਤਾ ਸੁਨਿਸੁਨਿ ਅਨੰਦ ਪਾਇਦਹੀਵ

ਅਪਨੇਜਨਮਧਿਗਾਇ ੨੪ ਨਾਥਦਿਸੇਤੁਦਿਚਾਰਕੋਧਿਰਤਾਪਾਵੇਚਿਤਾਬੋਧਉ ੨
 ਖੇਰਸਸਿਤਨਜਾਨਮਈਨਾਤਾਂਉਚਿਸਟਮੇਛਿਨਛਿਨਕਰੇਯਾਨਿਰੋਨਿਤਮਾਨਿਤ ੩੧
 ਤਕਰੇਕਾਂਮੀਕਾਕਮਪੀਨ ੨੫ ਯਗਰੰਬਪਸਰੁਪਪਕਾਸੇਮੋਕਛੁਪਦੇਸਤਾਹੋਇ
 ਕਬਜ਼ਹਾਂਉਪਯੋਨਿਜਾਨਿਰਦੇਵਾਪਾਕਵਾਂਯਨਪਾਟਿਪੈਛਤਾਨਿਪਾਸਨਕਹਿਮੇਇ
 ਰੀਸਰਪਯਿਉਛੁਟੇਸਹਜਜਗਖੇਦ ੨੨ ਕਾਮਾਵਿਕਸਮਤਉਵੇਰੁਏਸਾਇਹਪ
 ਥਿਥੇਬਸਨਾਤਿਆਗਕਰਸੁਦਫੁਗਿਯਾਕਾਗਾਨਿਸਮਾਗਮਪਾਟਿਸੈਰੋਹਤਮ
 ਮਪਰੰਥਾਸੋਤਬਲਗਯਬਲਗਰੁਲੇਪਸੰਸਾਰ ੩੩ ਸਨੈਸਨੈਸਥਿਯਾਤਤਾਉਏ
 ਮਏਪੰਥਾਮਪੀਥਾ ੨੧ ਪਾਪਛਿਨਤਪਾਈਜਬਜ਼ਾਹਿਹੈਨਹਿਸੁਭਮਸੁਭਸੁਪਦੁ
 ਨਬਲਹਿਏਸਾਂਤਿਗਤਗਾਗਾਸੋਅਪਥਿਯਾਹਿਸਿਸਕਿਲੈਨਾਮਨਾਥੋਆਪੇਰੁਈ
 ਰੀਗਿਪਾਨਕੋਯੋਮਮਛਬਰੁਭਾਗਾਤਤਪਸਟਿਕਹੋਕੋਥੈਨਾ ੩੪ ਏਤਸ੍ਰੀਚਿਚਾਰਮਾਪ
 ਅਸਿਮੇਬ੍ਰਹਮਯੋਇਤਿਆਵਿਕਸਮਾਸ੍ਰੀਗਿਪਾਨਸਾਪਨਚਤਰਥੇਬਿਸਮਮੰ
 ਵਕਾਗੁਰਮੁਖਸੁਦਫੁਕਰੇਭਲੇਸਾਰਅਸਿੰਧਬਚਨਾਵੇਹਗਾਸਾਪਨਸਿੰਧਲਯੋ
 ਰਹਿਤਕਾ ੨੬ ਯਗਪਾਟੀਥਿਛੇਪਥਿਛੇਭਗਵਨਤੁਮਪਰਸਾਢਿਕਹਿਪਕਾਰ
 ਤਯੇਵਰਤਿਨਸੀਗਾਬੈਠਇਕੰਤਸੁਤੰਮਾਤਮਜਗਤਮੋਮਨਾਮਪਿਕਬਿਖਾਵਾ ੨੭
 ਥੀਕਰੇਮਨਨਸਰਬੀਗਾ ੩੦ ਨਿਤਪ੍ਰਤੀਗੁਰੋਵਾਚਾਇਹਗਾਅੰਤਪੁਤ੍ਰਵੀਚੈ

ਨਹੀਂ ਚਕਾਮੇ ਸੋਰ ਰਮਾ। ਕਹਾਂ ਜਗਤ ਖਾਜ਼ਨਾ ਮਰਨ ਕਤ ਸੀ ਭਵੈ ਕਤ ਹੋ ਕਾਗਮ ੬
 ਸੁਰ ਕਹਾਂ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਨ ਕੋ ਪਰਮਾ। ੩। ਰਾਖਾ ਬਿਖੇ ਭੋਗ ਅਸਥਾਨ ਤਨ ਸਾਵਕ ਇ
 ਹੈ ਖਾਮਨ ਕੋ ਪਰਮ ਤੂੰ ਤੇ ਮਨ ਨਹੀਂ ਭੋਇ। ਅਗਿਓ ਗਤਾ ਬੁਧ ਮਨ ਤੂੰ ਨ ਕਤੁ ਸੈ
 । ਨਿਰਾਖਿ ਕਲਪ ਖਿਯਾ ਪਕਾਮ ੬। ਕਾਰਣੁ ਇੰਗਾ ਮਸ਼ਬਤ ਨ ਮਨ ਬੁਧਿ
 ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਤੂੰ ਸੋਇ। ੩। ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਖਾਨਾ। ਏਕ ਨੂਤਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਚੇਤਨ ਪਰ
 ਗਤੇ ਮੇਰੇ ਲੈ ਰਿਤਾ ਜਾਮੀ ਕਾਗਮੇ ੧੦। ਏਕ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੁਣਾ ਉਰ ਸੁਗੰਧ
 ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਤੇ ਸੁਖ ਮੇਰੇ ਨਿਰਾਇ। ਤੈਸੇ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਮੇਰੇ ਨਾਥ ਜਗਤ ਦਰਸਾ
 ਗਾ। ੪। ਅਗਿਓ ਯਾਨ ਨਿਦ੍ਰਾ ਸੁਪਨੇ ੧੧। ਬਸਨ ਪੂਤਰੀ ਬਸਨ ਮੇਰੇ ਨਾਨੀ ਗਾਮ
 ਗਤ ਕੁਯੋ ਸੁਪਨ ਕਹਤੁ ਸਾ। ਗਿਯਾ ੧੨। ਦੇਖਿ ਖਲੋ ਨਾਥਾ ਤੇ ਕੇ ਅਨੰਦ ਕੁਯੋ ਮਨ
 ਨ ਕੁਯੋ ਜਾਗਾ ਯੋ ਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੀ। ਚਾਹਿ ਕਰੀ ਜਬ ਬਸਤ ਕੀ ਤਬ ਸਭ ਲੋਹੁ
 ਦ੍ਰਿਸਾ। ੫। ਛੁਪਾ ਪਿਪਾਸਾ ਸੇਕ ਪਾਇ ਜਾਂਗਿ ੧੩। ਲਹਿਯੋ ਨ ਸੁਪਨ ਪਾਇ ਨ ਕ
 ਰਖ ਜਲ ਮਾਮਰ ਅੰਤਾ। ਏਖਟ ਚੰਗੀ ਧਰਿਯੋ ਤਿਨ ਕੁਰਾ। ਸਾਖੀ ਦਲ ਸੈ ਚੁਤਰਾਯੋ
 ਮਤਨ ਮਾਤ ਮਰਹਤ ਮਨ ਤਾ ੬। ਜਨ ਮਾਮਰ ਸੀ ਚੁਯੋ ਮਰਾ। ੧੪। ਜੈ ਸੇ ਸਾਥੇ ਮੇ ਪਰੇ
 ਤਾ ਮਗ ਬਿਰਾਧ ਨਿਬਿਖ ਪੁਛੈ ਤਨ ਨਾਸਾ। ਕਨਕ ਬਹੁ ਅੰਗਾ ਨਾਨਾ ਦਤ ਜੋ ਬਹੁ ਮੇਰੇ ਲੈ
 ਟ ਬਿਕਾਰ ਯਹ ਦੇਹ ਕੇ ਮਾਤ ਮਸ਼ਾਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਕੇ ਸੀ ਗਾ ੧੫। ਮਿਦ ਬਿਕਾਰ ਮਿਦ ਮੇਰੇ ਸਕਲ
 ੧। ਬਿਦਾ ਮਕਾਸਾ ਮੈ ਬੈਅ ਮਲ ਸਾਂਤ ਏਕ

ਹਿਮਾਇਤਾਰਹਿਮਜਾਂਸਾਤੰਤਬਿਵਾਰਸੁਤੰਗੁਰੇਵਾਕਾਕਾਮਿਮਿਮਾਵਰਸਾਵਤੈ ੧੦
 ਪੈਜਗਾਮਾਤਮਰਾਂਮਾ ੧੬। ਵੇਖਰੱਭੁਮੈਸਰੋਤਲਜਲਮਿਗਾਤਿਲਨਕੋਗਗਨਕਮਲ
 ਰੁਠਚੇਰੇਕਾਇ। ਰਜਤਬਿਚਾਰਿਓਸੁਕਤੋਬਾਸਾਮਿਦਰਮਤਬੀਪਾਸੁਦਨਮੈਸੋਭ
 ਪੈਮਨਲਲਚਾਇ ੧੭। ਭੁਯੋਬਿਪੁਰਾਬਾਤਮੈਤਪਕਾਸਾ ੨। ਕਿਉਂਨਭੇਮੈਕਲਪਿਪੁਨੀਪੁ
 ਗਨਚਿਨਗਬਹੁਮੀਗਾ। ਬੀਰਭੋਮੈਤਰਦੁਖਿਬਿਬਪਮਨੇਕਾ। ਕਰਤਪੁੰਧਮਾਤਿਕੁਪਾਤ
 ਬਾਜਲਨਿਪਸੰਪਤਰੰਗਾ ੧੮। ਮਿਸਰੀਕੀਮੈਭਗਤਾਬਿਬੇਕਾ ੩। ਅਨੰਬਸਪਨਕਹੁਨ
 ਰਚੀਰੰਗਰੁਪਤਾਂਸਾਂਗਿ। ਧਾਂਨਲਗਯੋਜਬਹੋਦਿਲਨਾਧਿਬੇਕਮਹੋਇ। ਪੁਰਬਤਜਿਪੁ
 ਮਤਜਿਸੋਤਬਕਰਵੀਨਾਂਗਿ ੧੯। ਘਾਟਕਮਗਯੋਤਹੰਬਿਖਾਪਭਗਮੋਇ। ਚਾਰਦਕੀ
 ਖਕਪਨੇਨਭੇਮੈਪਟਮਟਨਾਮਾ। ਨੀਰਮਾਂਸੁਮਮਸਮੇਟਕੈਕਰੀਰੀਖਰਚਿਮਲਾ। ਧਰੇ
 ਭੁਯੋਤਿਉਭਗਾਮਾਤਮਰਾਂਮਾ ੨੦। ਸੱਤਕਪਿਅਕੋਸੁਦਨਮੈਭਾਬਨੀਬਿਸਾਸਾ। ਪਾਸ
 ਨਹਿਮਿਬਿਸਾਕਹੁਤੁਆਹਿ। ਕਹਿਮਨਸੰਗੋਕੋਪਨਖਕਰਗਗਨਪੁਰਖਲੀਏ
 ਕਰਭਮਹਾਂਮਕਹਿਕਹਿਕਹਿਯੋਕਾਂਗਿ। ਗਾ। ਵੇਖਮਲਲਲਕੁਲਗਿਯੋਪੁਨਿਪੁਨਿ
 ਯੈਤਸ੍ਰੀਬਿਚਾਰਮਾਲਾਉਪਵੇਸਪੰਚਮੇਗਤਤਾਂਗਾ ੬। ਦਹੁਸਾਂਗਤਦਹੁਦੇਤਨਹ
 ਸ਼ਾਮਾਪਸਿਖਬਚਨਾ। ਵੇਹਿਰਾਭੋਭਗਵੰਪਰਸਪਰਾਰਾ। ਨਕਛਭਯੋਨਹਕ
 ਮੈਮਨਕੁਯੋਮੈਸੈ। ਵੇਹਨਿਦਾਗਾਕਗਮਿਮੈਮੈਭਗਤਬਿਚਾਰਾ ੧। ਗਗਨਮਿਪ
 ਰਿਹੰਬਿਪਕਹੁਯੋਮੈਪਤਿਕਹੋਬਿਚਾਰਾ। ਸਿਹਿਰਲੈਅੰਨਬਣਾਯੋਪਾਮਾਮੈਸੇ

ਪੁਰਨਕਹਿ ਮੇਰੇ ਖਜਗਤ ਮਭਿਰੰਮ ਨਮਾਮਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਸਟੀ ਮੇਰਾ ਟਾਭੁ ॥ ੧੬ ॥
 ਮਿਗਵਿਸਨ ਕੋਲੋ ਰੋਲੈ ਸੀਭਿ ਚਨਕਾ ਮੀਭੈ ਮੇਰੇ ਭੋਟੇ ॥ ੧੭ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਤਹੁ ਸੁਗੰਧ ਮਾਈ ਸਰਸਾ ਮਾਹਿ ਜਗਤ ॥ ੧੮ ॥ ਬਸਨ ਭੋਤੁ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ਪੁਤਰੀ ਬੰਸਨ
 ਜਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿਖ ਬਚਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜਗਤ ਜਗਤ ਸੁਗੰਧ ਮਾਈ ਸਰਸਾ ਮਾਹਿ ਜਗਤ
 ਹੇ ਮਰ ਪੁਨ ਪੇਖੀ ਜੇ ਨੈਨਾ ਮੇਰੇ ਮਿਥਾ ਮਾਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਰਤੁ ਮਾਰਤ ਜਨ ਸੁਖ ਦੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ॥ ੨੩ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਰੰਜ ਦੇ ਪੰਥ ਨਿਘਨੇ ਕਲ ਪੇਚੁ ਪਰਕਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਰਜ ਕੇ ਸਰਪ ਕਹਿ ਕੇ ਕਹਿ ਪੁਰ ਮਦਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਸੁਕਤ ਨਿਰਪਥ ਕਹਿ ਕੇ ਕਹਿ ਪੰਥ ਨਿਘਨੇ ਕਲ ਪੇਚੁ ਪਰਕਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਰੰਜ ਦੇ ਪੰਥ ਨਿਘਨੇ ਕਲ ਪੇਚੁ ਪਰਕਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਪੁਰਨ ਮੇਰੇ ਮਾਤ ਮਾਮੈ ਮੇਰੇ ਮੁਲ ਮਧ ॥ ੨੮ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਮਿਥਾ ਮਾਹਿ ਕਲ ਪੰਥ ਨਿਘਨੇ ਕਲ ਪੇਚੁ ਪਰਕਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਨਤਰੇ ਗਾਯਾ ਪਕਾਰੀ ਸਾਰਾ ਜਗਤ ਪਸਰ ॥ ੩੧ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਰੰਗ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਰਨ ਮੇਰੇ ਮਾਤ ਮਾਮੈ ਮੇਰੇ ਮੁਲ ਮਧ ॥ ੩੩ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ
 ਹਰ ਪਕਾਰਾ ਮੇਰੇ ਮਾਮੈ ਮੇਰੇ ਮੁਲ ਮਧ ॥ ੩੪ ॥ ਚਿਤੁ ਬੁਝਤ ਫੇਰੇ ਮੇਰੇ ਭੋਲਤ

੨੬

ਪੁਰਾਣ

੨। ਅੰਗਤੰਗਸੁਕੁਮਸੁਕੁਨਹਿਨਹੰਦੀਸੁਕੁਕੁਸੁਕੁਹੀਕੁਇ। ਅਮਲਵਿਸੁਕੁਬਰ ੧੨
 ਜੀਵਾਸਤਤੁਠਮੇਨਹਿਅਮਲਸਮਲਹਿਪੋਤਬਰਵਹਿਵਰਸਾਇ। ੧੦। ਉਚੁਨੀ
 ਅਪਿਦਾ੩। ਅਸਰਮਬਰਨਨਦੇਦਨ। ਨਿਰਗੁਣਗੁਣੀਰਿਕਮਨਸਾਮਰਭੁਪਾਹਿ
 ਰਸਿਖਪਰਮਨਪਾਧਾਪੁਰਨਾਮਤਮੇ। ਟਬਪਕਾਂਸੇਕੋਸੁਕੁਮਨੀਵਸਰੁਪਾ ੧੧। ਅਨ
 ਸਨਹਿਪਟਦਦੁਸਾਪਅਮਾਧਾ ੪। ਅਨ। ਸਗਤਕਤਸੰਭਵੈਮਨਹਿਕੁਹਾਂਬਿਲਾਇ। ੧੨।
 ਇੰਦ੍ਰਪਿੰਦ੍ਰਨਹਿਪਕੁਭੁਤਹੰਨਾਹਿ। ਗੰਗਾਤੁ। ਹੀਕਾਰਦੁਕਾਰਜਕੁਨਹਿਕਾਲਨਹਿਦੇਸਾ। ਸੁ
 ਯਾਨਹੀਕੁਭੁਨਹੰਸਭੁਤਸੁਭਸਾਂਹਿ। ਪਾਸੇ। ਰੁਪਪੁਰਦੁਅਚਲਸਜਾਤੁਬਿਜਾਤਨਲੇਸਾ।
 ਤੰਨਸਰੁਪਾਇੰਦ੍ਰਜਾਬਦਤਜਗਤਯਹਾਂਮੇ। ਟੇਕਹੁਕੁਤਬਨੇਨਹੀਦੇਇਕੋਹਿਕੁਹਾਇ। ਪੁ
 ਥਾਅਨੁਪਯਹਦਹਿਕਹਿਤਨਸੰਭਵੈ। ੧੩। ਨਰੁਪਾਇੰਦ੍ਰਾਇਸੀਪਟਬਕੁਕਹੀਨਲਾਇ।
 ਦੇਹਨਹੰਉਕੁਭੁਮੁਕਤਬਿਪਨਹਿਹੋਇ। ਜਤੁ। ਖਾਂਬਿਸਦਤਈਜਸਪਾਂਗਕੁਭੁਨਹਤਰੀਯਾਤ।
 ਬਿਖਈਨਤਪਅਤਪਨਹੰਉਏਕਨਦੇ। ਹੀ। ਸੇਸਰੁਪਨਿਜਰਿਯਾਨਪਨਮੇਤੁਬਿਬਤ
 ੧। ਪੁਰਬਪਸਚਮਉਰਪਾਮਰਪਉਤਰਕੁਨਾਹੀ। ੧੪। ਸਾਸਤਸਾਸਤਾਕੋਨਹਿਨਹੀਕੁਭੁਕ
 ਦੁਨਾਹੀ। ਲਪਦੀਰਪਾਨੀ। ਰੇਮਿਸਿਓਨਹਿਦਾਸਾ। ਜਾਗਤਸਪਨਸਧੇਪਤਕੇਅਕੁਮਾ
 ਯਾਹੁਨਹਿਮਾਹਿ। ੧੫। ਨਹੰਉਤਪਤਿਨਹੰਉਆਹਿ। ਜੇਸਭੁਕੇਅਨਭਵਕੋਰੇਕਿਦਸਰੁ
 ਸਜਰੁਪਰੇਗਰਸਭੇਵਾ। ਨਹੰਉਹੀਕੋਹੀਨਕੁਹਿਤੁਹੀ। ੧੬। ਸਾਪਨਸਾਪਕੁਭੁਨਹਿਨਾਥ
 ਹੀਸਿਥਰਨਹੀਏਵਾ ੧੭। ਅਲਨਨੈਨਕਰਦੇਪਨਹੰਉਇ। ਪੁਸ਼ਪਾਦੁਪਮਾਤਾਕੋਕਹੈਨਾਥਯੇਮੇ

ਕੌ

ਪੋਲਕੋਤਿ ਪਤਕੁ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ११॥ ਬਿਖਯਾਮੁ ਸਿੱਖ ਬਚੁ ਸੁ ਭਗਵਨੁ ਮਾਤਮਦਨੁ १੪
 ਦੇਸੀ ਸਾਰੋ ਭਜਨ ਨੰਦੁ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ਚਰਮਾ ॥ ਸਿਲਵਤ ਕਰੇ ਕੋਗਾ ਬਸਤ ਬੁੱਧ ਕਛੁ ਨ ਕਾ
 ਜੀ ਦਨੁ ਮੁਕਤ ਕੁਈ ਬਾਸ ਨਨਾਸਾ १੨॥ ਸਾਂਤ ਕੀ ਰਜਮਾਨੁ ਮਰੇਗਾ १੬॥ ਮਾਰੀ ਜਾਨੀ
 ਤਿਨ ਕੋ ਜਗਤ ਜੇ ਉਰਸਾਂਤ ਮਹੰਤਾ ਤਿ ਬਿਪਤ ਸਕਤ ਮਤ ਕਰੇ ਸੁ ਬਿਪਨ ਹੋਤਾ ॥ ਗਿਆਨੀ
 ਜਿਨ ਉਰਜਰਤ ਤੇ ਜਗਤ ਰਤ ਲਹਿਤਾ १੩॥ ਮਸਕਤ ਨਹੰਤ ਜੇ ਨ ਕਛੁ ਗੁਹੇਤਾ ੨੦੦
 ਕਤਾ ਮਾਇਕਾਇ ਛਾਨੀ ਨਿਸਪੇ ਹਪਰ ਉਰੇ ਪਾਮੀ ਨੰਤੁ ਗਤ ਪਰਮਿ ਚਿਤ ਸਮੀਓ
 ਕਾ ਮਾਤਮਸੁ ਪਨਿਤ ਤਿ ਪਤ ਜੇ ਤਿਨ ਸਮਾਂ ਨਹੁ ਕਸੇ ਲਤਾਂ ਮੈ ਉਠਿ ਨ ਨਰੁ ਪਸਰੀਗਾ ੨੧॥
 ਮਾਂਨੁ ੧੪॥ ਦਿਰਸ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਭਯੋ ਜਿਨ ਕੋ ਭੁਖਾਤੁ ਭਈ ਸਾਂਤ ਮਾ ਬਜੀ ਦਲਹਰ ਭਈ
 ਜਮ ਭਾਵਾ ਕਹਾਂ ਗਹੇ ਤਿ ਆਗੇ ਕਹਾਂ ਛਾਇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਮਨਿ ਤਹੰ ਹੋਇ ਮਸਭ
 ਦਮ ਭਾਵਾ १੫॥ ਜੈ ਸੇ ਦਿਨ ਕਰ ਕੈ ਉਰੁ ਹੀਨਾ ੨੨॥ ਇੰਦ੍ਰਾਇ ਕਾਇ ਛਾ ਕਰੈ ਨਹ
 ਪਕਵਤਿ ਦਰਜਾਤਾ ॥ ਮੇ ਸੇ ਬਹੁ ਮਨਿ ਦੋ ਮੇ ਲਪਦੁ ਜਾਮਗਾ ਪਾਤਹ ਗਿਆਨੀ ਕੀਓ
 ਨੰਦ ਸਭੈ ਬਿਲਤਾ ੧੬॥ ਗਰਜਤ ਹਾਂ ਬਾਹੁ ਬਤ ਸਦਾ ਮੇਤੁੰਦ ਹਯ ਹੰ ਬਾਪਾ ੨੩॥ ਜਗਤ
 ਭੈਰਸ ਸਭਾ ਮਸਿ ਮੀਧਾ ਗਿਆਨਾਇ ਪਨਤ ਹਾਂ ਨਹਿੰ ਜਗਾਂ ਸਭੈ ਪਤਿ ਲੀਨਾ ਮੇਤੁੰ
 ਰੀ ਕੈ ਉਦੈ ਸਭ ਮਤੁ ਹੋ ਗਏ ਦੀਪਾ ੧੭॥ ਹੋਤ ਹਾਂ ਸੰਭਵੈ ਮਾਤਮਨਿ ਸਭੈ ਕੀਨਾ ੨੪॥
 ਛਾ ਕੇ ਸੁ ਗੁਰ ਪੀਤਿ ਚੰਗਾ ਬਿਓਗਾ ਗਾਨੀ ਕਰੈ ਮਨੇ ਕਕਰ ਮਾ ਬਿਪਦ ਤੁ ਜਗਾ ਬਿ
 ਸਿੱਖ ਮਨਿ ਦਯੁਤ ਬਸ ਪਰਭੁ ਮਾਪਾ ਗਾਇ ਪੇਨ ਪੁਸਾ ਮਕਾਸ ਜਿਉ ਜਾਨੀ

ਸੁਮਤ ਬਰਨੇ ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰਾ ਗਾਮ ਮਮਾ
 ਸਤਗੁਰ ਦੁਆਸਾਧ ਸੀਗ ਨਿਰਧਾਂਗ ॥ ੩੬ ॥
 ਪੁਰੀ ਨਰੋਤ ਮਮਿਤੁ ਬਬਰ ਘਰੋ ਮਾਤਿ ਬਰੁ
 ਗਵਨਾ ਬਰਨੀ ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰ ਮੋਤਿ ਤਮਾ
 ਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਚੇਤਨਾ ਲਿਖੇ ਪ
 ਚੈ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੁਤਿ ਅਰਪਾਨਿ ਕਰੈ ਬਿਚ
 ਗਾਛਿ ਨਾਛਿ ਨਗਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਤਉਇ
 ਜੁਗਵਿ ਪ੍ਰਕਾਗ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ਸਤੁ ਤਮੈ
 ਛਬੀ ਸਸੀ ਬੁਧਾ ਪਵ ਮਾਸ ਸੁਗਾ ਮੇਮ
 ਤਿਜਿਤੁ ਕਤੁ ਤੀਸੁ ਤੇ ਭੁਕ ਬਰਨ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਰੀ ॥ ਚੇਤਨਾ ਗੀਤਾ ਗੁਰ ਬਕ ਮਤਿ ਏ
 ਕਾਦ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ਮਮਾ ਵਨੁ ਬਸਿ ਸਟ
 ਮੁਨ ਕਛੁ ਕਾਮ ਪਨੀ ਉਕਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਇ
 ਤਿਸੀ ਬਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਮਾਤੁ ਮਵਾਂ ਨਕੀ
 ਇਸ ਬਿਤਾ ਮਸਟ ਮੇ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ੮ ॥
 ਬਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਸੀ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥ =੦: ॥ =੦: ॥
 ॥ =੦: ॥ =੦: ॥ =੦: ॥ =੦: ॥ =੦: ॥ =੦: ॥
 ਦਸਤੁ ਮਸੇਰ ਬਤਾ ਦੁਸੀ ॥ ਇਕੁ ਪਤ
 ਗਾਮੇਰ ਬੁਧ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ਦਕਾ ਗਗਨ ਗਾਮੇ

ਮ

~~ਸੁਮਤ ਬਰਨੇ ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰਾ ਗਾਮ ਮਮਾ~~
 ਹੁਮਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਕਰੀ ਬਵਰਨਾ ਮਾਇ ॥
 ਹੁਮਾਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਮੈਰਿਲਿਸੇ ਰੂਪਾ ਮਲਿ ਜਾਇ ॥
 ਰੂਪਾ ਮਲਿ ਜਾਇ ਸੀਤੀ ਸੀ ਜਾਰ ਨਾ ਜਾਲੀ ॥
 ਵਾਜੀ ਰ ਲੇ ਗੁਰਿ ਰੇ ਮੁਰਖਿ ਅਗਿਆਨੀ ॥
 ਸੀ ਬਿਛੁ ਨੂੰ ਮੁਦਿ ਗਾਇ ਸੀਤੀ ਸੀ ਹੀ ਅਮਰਿ ॥
 ਨਰਾਜੁ ਤੇ ਓਠ ਪਾਇ ਰਿ ਅਵੇ ਸੀ ਮਹੇ ਮਹੇ

1726 ਜੰਮ
 1669 ਈਸਵੀ